

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 69/8802

Anykštėnė pelnė „Žemės dukros 2014“ vardą

Anykščių technologijos mokyklos moksleivė Monika Vitkūnaitė konkurse pynė ir vainikus.

2 psl.

Alvydas Bitinas – Anykščių garbės pilietis

„Kaimo turizmo sodyba – pinigų rijimo mašina“

Lietuvos kaimo turizmo asociacijos Anykščių rajono skyriaus pirmininkas Gintaras SENULIS pastebi, kad vasarą į rytinę Lietuvą persikelia pajūrio gyventojai...

4 psl.

šiuipinys

Paroda. Birželio 20 dieną 17 valandą Anykščių koplyčioje atidaroma Ingos Dargužytės grafikos paroda. Atidarymo metu gros Eglė Juciūtė-Mateliene (fleita) ir Viktorija Smailytė (arfa). Paroda veiks iki liepos 23 dienos.

Vanduo. Bloga žinia anykštėnams yra ta, kad brangs vanduo, gera, kad brangs ne tiek, kiek nori UAB „Anykščių vandenys“, nes Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisija nelinkusi pripažinti dalies įmonės išlaidų. Beje, Anykščių rajono politikai niekuo negalės padėti, nes jei Tarybos nariai balsuos prieš kainos pakėlimą, didesnis tarifas Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos būtų nustatytas ir be jų sutikimo. Kaina turėtų paaiškėti mėnesio pabaigoje.

Atmintis. Troškūnų Kazio Inčūros vidurinės mokyklos moksleiviai organizavo renginį Gedulo ir vilties diena - Birželio 14-ajai - paminėti. Moksleiviai iš anksto rinko iš tėvų, senelių ar kaimynų informaciją apie išstremtus žmones. Įdomiausi pasakojimai buvo perskaityti renginio metu. Šių metų tremčių paminėjimo simboliu tapo rugiagėlė... Birželio 14-osios rytą moksleivių padaryti rugiagėlių žiedai papuošė paminklą Troškūnuose. Apie tai „Anykštai“ parašė Meilė Giraitienė.

Šimtukai. Paskelbti anglų kalbos valstybinio brandos egzamino rezultatai. Anykščių J.Biliūno gimnazijos abiturientai Giedrius Višniauskas ir Rimantė Ražinskaitė gavo šimtukus. Dar keli gimnazijos abiturientai surinko per 90 balų, egzamino neišlaikė tik vienas šios mokyklos abiturientas.

Atleidžia. Aplinkos ministro Valentino Mazuronio įsakymu kadencijai pasibaigus iš pareigų bus atleidžiami keli aukšti pareigūnai, tarp jų ir generalinis Lietuvos miškų urėdas Benjaminas Sakalauskas, kuris yra Anykščių miškų urėdijos darbuotojos Danutės Kinderienės brolis.

Sveikinimai. Primename, kad per mūsų laikraštį galite pasveikinti savo artimuosius vestuvių, jubiliejų ar kitomis progomis. Sveikinimo kaina – 50 litų.

Anykščių mokytojai dėl šviesesnio rytojaus kovoti nevažiavo

Lietuvos švietimo profesinė sąjunga vakar Vilniuje organizavo pedagogų mitingą, kuriuo reikalavo didinti švietimo finansavimą, paruošti mokytojų atlyginimų kėlimo programą, garantuoti saugias sąlygas švietimo įstaigose.

Anykščių mokytojai profsąjungiečiai vietoj mitingo išvyko į ekskursijas.

Anykščių švietimo darbuotojų profesinių sąjungų susivienijimo pirmininkė Žana Loginova sakė, kad pakeitus mitingo datą, Anykščių mokytojai reikalauti geresnio apmokėjimo už darbą į mitingą Vilniuje nevažiavo.

Anykščių švietimo darbuotojų profesinių sąjungų susivienijimo pirmininkė Žana Loginova „Anykštai“ sakė, kad atstovų iš Anykščių mitinge nebuvo.

„Nevažiavo niekas. Taip jau sutapo. Žinot, vienas negali, kitam atsiranda problemų. Prasidėjo atostogos, dalis mokytojų ekskursijose“, - sakė Anykščių Antano Baranausko pagrindinės mokyklos mokytoja Ž.Loginova.

Tiesa, ji kalbėjo, kad tai įvyko ir dėl objektyvių priežasčių. „Pirmiausia mitingas buvo numatytas rengti birželio 10 dieną, o dabar datą perkėlė“, - aiškino Ž.Loginova.

Lietuvos švietimo profesinė sąjunga teigė, kad mitinge prie Vyriausybės mokytojai reikalavo laipsniškai didinti švietimo finansavimą, kad iki 2020 metų būtų pasiektas Europos Komisijos, Europos bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos bei UNESCO rekomenduojamas švietimo finansavimo lygis - ne mažiau kaip 6 proc.

nuo bendrojo vidaus produkto.“

Švietimo ir mokslo ministerija spaudą informavo, kad, planuodama kitų metų švietimo biudžetą, siekia papildomai gauti 118 mln. litų pedagogų atlyginimams didinti.

Ministerija primena, kad šiemet pirmą kartą po ketverių metų 38 litais padidėjo mokinio krepšelis, ir dabar jis yra 3 348 litai. Valstybės dotacija mokinio krepšeliui finansuoti 2014 metais sudaro beveik 2 mlrd. litų, iš viso švietimui ir mokslui skiriama 6 mlrd. litų nacionalinio biudžeto.

Tiesa, reiktų pridurti, kad už geresnius atlyginimus pasiūvę kovoti mokytojai uždirba daugiau negu valstybės tarnautojai. Lietuvos statistikos departamento duomenimis, mokytojų darbo užmokestis 2014 m. I ketvirtį iki mokesčių sudarė 2 621 Lt ir yra 13,2 proc. didesnis nei vidutinis darbo užmokestis šalyje arba 8,6 proc. didesnis nei vidutinis darbo užmokestis valstybės sektoriuje.

-ANYKŠTA

Svėdasų pavadinimas kildinamas iš žodžio

„malonus“

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Didžiausias Anykščių rajono miestelis – Svėdasai išugdė daug įžymių, šalia miestelio telkšo du ežerai, stūkso apleistas Marikonių dvaras. Tačiau, Svėdasų herbe, matyt, derėtų vaizduoti pikta kiauulę – svėdasiškiai sako, kad birželį jie turi mažiau bekvapių dienų, nei dienų su srutų kvapu.

Julė Bražiūnienė parduvinėja savų bitučių suneštą medų.

Svėdasai: XIX ir ... XXI amžiaus sandūra...

5 psl.

Anykščių prekybos centro direktorei Loanai Grigalavičienei padėką įteikė „Maximos“ „dviejų iksų“ parduotuvių tinklo direktorius Ričardas Simonaitis.

„Maximos“ darbuotojai vaišinosi jubiliejiniu tortu

Jonas JUNEVIČIUS
jonas.j@anyksta.lt

Prieš 10 metų Anykščiuose buvusioje universalinėje parduotuvėje duris atvėrė prekybos centras „Maxima“. Buvo sutvarkytas iki tol apleistas pastatas miesto centre, įdarbinti 72 anykštėnai. Prekybos centras tapo mėgiama anykštėnų apsipirkimo vieta.

Tarybinių laikų universalinės parduotuvės renovacijai į modernų prekybos centrą prekybos tinklo „VP Market“ savininkai investavo 6,5 milijono litų, įdarbino 72 parduotojus ir darbuotojus. Dviejų „iksų“ „Maximos“ parduotuvės 20 000 kv. m. prekybos ploto salėse jau pirmomis darbo dienomis buvo galima įsigyti beveik 20 000 pavadinimų prekių.

Prekybos centras buvo atidarytas iškilmingai, jame dalyvavęs meras

Darius Gudelis su UAB „VP Market“ prekybos departamento vadove Vega Vaitkevičiene perkirpo simbolinę juostelę, o nupirktų ledinukų meras žadėjo nuvežti tuometiniam šalies Prezidentui Valdui Adamkui.

Prekybos centro rekonstrukcijos projektą parėngė anykštėnas architektas Vytenis Daunoras, teigęs, kad projektas tiktų ir užsakovams, ir miesto urbanistinei teritorijai, teikęs net dešimt eskizų.

Dabar Anykščių „Maximoje“

dirba 60 darbuotojų, kolektyvui vadovauja direktorė Luana Grigalavičiene. Ji bei pamainos vadovas Gintaras Petronis bei kasininkė – pardavėja Vida Pupelienė, šiame prekybos tinkle dirba jau 15 metų. 26 darbuotojai parduotuvėje dirba nuo jos atidarymo dienos.

Šventėje ilgamečiams darbuotojams padėkas įteikė „Maximos“ „dviejų iksų“ parduotuvių tinklo direktorius Ričardas Simonaitis, šventėje dalyvavo pirmoji Anykščių „Maximos“ direktorė Vida Mačionienė, prekybos tinklo regiono direktorė Rasa Jonikienė.

Šventėje buvo suvalgyti du 7 kilogramus svėrę jubiliejiniai tortai.

spektras

Panaikino. Greitį viršijęs Seimo narys „darbietis“ Kęstutis Daukšys neteko teisinės neliečiamybės. Už rezoliuciją, siūlančią Seimui sutikti suvaržyti šio parlamentaro laisvę, balsavo 71 Seimo narys, niekas nebuvo prieš, 3 parlamentarai susilaikė. Panaikinti K. Daukšio teisinę neliečiamybę siūlė Seimo laikinoji tyrimo komisija, to prašė ir pats parlamentaras. „Esu kaltas, kad taip atsitiko. Tikiuosi, kad bus priimtas teisingas sprendimas, ir atsakysiu, kaip ir visi dori piliečiai, už savo padarytą pražangą“, - Seimo salėje kalbėjo K. Daukšys.

Pavojus. Sveikatos apsaugos ministras Vytenis Andriukaitis skambina pavojaus varpais - vis prastėjanti demografinė padėtis Lietuvoje kelia pavojų nacionaliniam saugumui. „Pagal visuomenės sveikatos rodiklius mes kartu su Baltarusija, Ukraina, Rusija, Kazachstanu esame tarp šalių, kuriose vidutinis gyvenimo trukmės indeksas labai atsilieka nuo Europos Sąjungos šalių vidurkio“, - sakė V. Andriukaitis.

Mitingas. Vakar prie Vyriausybės į mitingą susirinko pedagogai, kurie reikalauja didinti švietimo finansavimą, paruošti ilgalaikę mokytojų atlyginimų kėlimo programą, garantuoti saugias sąlygas švietimo įstaigose. Į mitingą, kurį organizuoja Lietuvos švietimo profesinė sąjunga, susirinko apie 1000 dalyvių iš visų Lietuvos regionų ir net Latvijos. Jie laikė plakatus su užrašais: „ES parama - vaikui, o ne klerkui“, „Mokytojo alga mažesnė už Seimo nario kanceliariines išlaidas“.

Atleidžia. Aplinkos apsaugos sistemoje vykdomas masinis įstaigų vadovų atleidimas - nepratęsiamos dvi ar daugiau kadencijų dirbusių vadovaujančių pareigūnų kadencijos. Aplinkos ministro Valentino Mazuronio įsakymu kadencijai pasibaigus iš pareigų bus atleidžiami Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos vadovė Rūta Baškytė, generalinis miškų urėdas Benjaminas Sakalauskas, Valstybinės miškų tarnybos direktorius Rimantas Prūšaitis, Aplinkos apsaugos agentūros direktorius Raimondas Sakalauskas, Augalų duomenų banko direktorius Bronislovas Gelvonauskis, Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos direktorė Vida Augulienė, Aplinkos projektų valdymo agentūros direktorius Kastytis Tuminas, Marijampolės regioninio aplinkos apsaugos departamento (RAAD) direktorius Vytautas Jaškevičius ir Alytaus RAAD vadovas Česlovas Meržvinskas.

Nuomonė. Seimo Pirmininkė „darbietė“ Loreta Graužinienė mano, kad vadinamasis Prezidentės „juodasis sąrašas“ yra nepagrįstas. „Na, jų (faktų - ELTA) tiesiog nėra. Jeigu ministrai iš atitinkamų struktūrų, kur jos pagal įstatymą turi teikti tą informaciją, ir jinai bus rimta, net neabejoju, kad ministrai labai greitai priims sprendimus“, - sakė Seimo Pirmininkė. Pasak politikės, žiniasklaidos skelbiamas „juodasis sąrašas“ „nėra faktai“. „Tai yra tik pavardės ir kabutėse juodasis sąrašas. Pavadinimas labai grėsmingas. Daugiau nieko nėra. Turinio iš viso nėra, yra tik pavardės ir grėsmingas pavadinimas“, - teigė L. Graužinienė.

Jubiliejaus proga – nuotrauka ant prekybos centro laiptų.

„Maximos“ archyvo nuotr.

Anykštėnė pelnė „Žemės dukros 2014“ vardą

Kupiškyje vyko profesinio meistriškumo konkursas - šventė „Žemės vaikai 2014“. Tai respublikinis konkursas, kurio tikslas yra skatinti mokinių susidomėjimą žemės ūkio srities profesijomis.

Šiame konkurse tarp merginų nugalėjo ir „Žemės dukros 2014“ vardą pelnė Anykščių technologijos mokyklos moksleivė Monika Vitkūnaitė.

Konkurse dėl „Žemės dukros“ ir „Žemės sūnaus“ vardo varžėsi 11 vaikinų ir 11 merginų iš Alytaus, Anykščių, Aukštadvario, Biržų, Bukiškių, Dieveniškių, Joniškio, Joniškėlio, Kelmės, Marijampolės, K. Naumiesčio, Vilkaviškio, Mažeikių ir kitų miestų bei rajonų profesinio mokymo įstaigų. Jie turėjo atsakyti į 20 testo klausimų apie Lietuvos istoriją,

geografiją, pilietinį ugdymą. Moksleiviai atliko ir praktines užduotis: vaikinai dalgiu pjovė žolę, o merginos iš lauko gėlių ir žolynų pynė vainikus.

Šventėje koncertavo 15 meno savi-veiklos kolektyvų. Net 26 mokyklos įkūrė savo kiemelius.

Anykščių technologijos mokyklos mokytojas tautodailininkas Bronius Budreika šventės dalyviui, žiūrovui ir

organizatoriui pasveikino patrankos, atgabentos iš Anykščių, salvėmis.

„Žemės sūnaus“ vardą pelnė Andrius Narkus iš Plungės technologijos ir verslo mokyklos, o „Žemės dukra“ tapo Anykščių technologijos mokyklos moksleivė Monika Vitkūnaitė. Moksleivė konkursui rengė vyresnioji profesijos mokytoja Aušra Petrauskienė.

Šventėje apdovanojimus įteikė žemės ūkio ministras Vygantas Jukna bei švietimo ir mokslo ministras Dainius Pavalkis. Konkurse kaip garbės svečias dalyvavo Anykščių technologijos mokyklos mokinys Rolandas Zolubas, kuris „Žemės sūnaus“ vardą iškovojo 2012 metais.

-ANYKŠTA

Moksleivė Monika Vitkūnaitė konkurse pynė ir vainikus.

Anykščių technologijos mokyklos nuotr.

Alvydas Bitinas – Anykščių garbės pilietis

Rajono Taryba turėtų suteikti Anykščių garbės piliečio vardą AB „Anykščių energetinė statyba“ direktoriui Alvydui Bitinui. Tokį siūlymą Tarybai pateikė Anykščių garbės piliečio vardo suteikimo komisija.

A. Bitinui šiomis dienomis sukako 70 metų. Jis laikytinas Anykščių verslo patriarchy. „Anykščių energetinei statybai“ A. Bitinas vadovauja nuo 1977 metų, taigi jau 37-erius metus. Įmonės vairą A. Bitinas perėmė iš savo tėčio Teodoro Bitino.

Anykščių garbės piliečiai pagerbiami per Miesto šventę liepos pabaigoje. A. Bitinas taps aštuntuoju Anykščių garbės pi-

liečiu.

Šis titulas anksčiau suteiktas profesorius Antanui Tylai, rašytojams Mildai Telksnytei ir Vygandui Račkaičiui, visuomenininkėms Primai Petrylienei ir Evgenijai Baltronienei, akademikui Algirdui Antanui Avižieniui bei kunigui, kanauninkui Stanislovui Krumpliauskui.

-ANYKŠTA

Alvydas Bitinas nominuotas „Už indėlį į Anykščių krašto ekonomiką“. Jo kandidatūrą pasiūlė Anykščių vadovų klubo nariai.

Jono JUNEVIČIAUS nuotr.

Temidės svarstyklės

Kreditas. Anykščių policijos komisariatas gavo A. J., gimusio 1967 m., gyvenančio Svėdasų seniūnijoje, pareiškimą, kad jam

nežinant, jo vardu buvo paimtas kreditas. Žala – 1 500 litų.

Nesumokėjo. Gautas I. B., gimusio 1957 m., gyvenančios Anykščiuose, Kęstučio gatvėje, pa-

reiškimas, kad birželio 1 d. apie 22 val., dirbdama taksi automobiliu, gavo pranešimą, jog Anykščiuose, A. Baranausko a., laukia klientas. Nuvykus, į automobilį įsėdo O.

G., gimęs 1958 m., kuris paprašė nuvežti į Rokiškį. Nuvykus nurodytu adresu, O. G. nuėjo atsinešti pinigų, tačiau nebegrįžo. Žala – 167,60 litai.

spektras

Klausėsi. Atliekant ikiteisminį tyrimą dėl piktnaudžiavimo ir valstybės paslaptį sudarančios informacijos apie galimas Rusijos informacines atakas prieš Lietuvos vadovus atskleidimo, buvo pasiklausoma 17 naujienų agentūros BNS darbuotojų. Tokią informaciją naujienų agentūra pirmadienį gavo iš prokuratūros. „Prokuratūra informavo, kad ikiteisminiame tyrime dėl valstybės paslapties atskleidimo ir piktnaudžiavimo buvo klausomi ir įrašinėjami septyniolikos naujienų agentūros BNS esamų ir buvusių darbuotojų pokalbiai telefonu“, - pranešime spaudai informuoja BNS.

Nepritarė. Seimas grąžino tobulinti Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamojį turtą atkūrimo įstatymo pataisų projektą, kuriuo buvo siekiama išplėsti atlyginimo už valstybės išperkama žemę, turėtą miestuose, būdus. Šiuo projektu buvo siūloma pripažinti netekusiomis galios įstatymo nuostatas, kad piliečiai, pateikę prašymus atkurti nuosavybės teises į žemę, iki 1995 m. birželio 1 d. nustatyta tvarka priskirtą miestų teritorijoms, jeigu nepriimtas sprendimas dėl nuosavybės teisių atkūrimo, iki 2012 m. birželio 1 d. gali pakeisti valią dėl atlyginimo būdo ir prašyti už valstybės išperkama žemę atlyginti pinigais.

Siūlymas. Ukrainos prezidentas Petro Porošenka pasiūlė, jog šalies saugumo pajėgos gali nutraukti ugnį siekiant prorusiškai nusiteikusiems separatistams leisti sudėti ginklus. P. Porošenka pažymėjo, kad taikos planas bus įgyvendintas „netrukus“. Pasak Ukrainos prezidento, bus paskelbtos „trumpos“ paliaubos, kad „rusų samdiniai“ galėtų išvykti iš Ukrainos. P. Porošenkos atstovas sakė, kad ugnies nutraukimas gali būti paskelbtas per ateinančias „valandas ar dienas“, tačiau daugiau informacijos nepateikė.

Parengta pagal
ELTA informaciją

Išaugusi iš bendraminčių susiejimų

Pati jauniausia Anykščiūose – Anykščių naujų vėjų bendruomenė vienija skirtingų profesijų, bet bendrą požiūrį į gyvenimo vertybes turinčius žmones. Ši bendruomenė nėra savitiksle – jauni žmonės renkasi ne tik pabūti kartu, bet ir nuveikti kažką vertingo visuomenės labui.

Ūkininkas ir bendruomenės vadovas Juozas Kvedaras sako, kad pagrindinis bendruomenės narių bruožas – gėrio ir galimybių matymas.

Jono JUNEVIČIAUS nuotr.

Štabas – kavinėje

Įprasta sakyti, kad šiuolaikinis jaunimas yra nepataisomi karjeristai ir individualistai. Tačiau ši bendruomenė paneigia susiklosčiusius stereotipus. Kaip pasakojo bendruomenės pirmininkas Juozas Kvedaras, Naujų vėjų bendruomenė išaugo iš bendraminčių susiejimų trečiadienio vakarais šokoladinėje „Paukštukas Pūga“.

„Iki šiol – tai mūsų jaukioji susirinkimų vieta. Bendruomenės branduolį sudaro jauni, tačiau brandūs žmonės, aktyviai veikiantys kiekvienas savo srityje. Branduolį sudaro 7 asmenys. Yra verslininkų, tarnautojų ūkininkų, tačiau svarbu, jog yra iniciatyva ir vienas kito supratimas bei noras padėti, papildyti vienas kitą. Bendruomenė buria ir burs įvairaus amžiaus ir socialinių sluoksnių Anykščių mieste gyvenančius, dirbančius bei iš šio

miesto kilusius žmones, Lietuvos ir užsienio valstybių piliečius. Bendruomenės veiklos, numatytos įstatuose, labai plačios ir galima jas pavadinti tipinėmis, kiekvienai bendruomenei tinkančiomis, veiklomis. Nenorėjome susiaurinti jas, užkirsti kelio galimai ateityje atsirasišančioms narių iniciatyvoms.“, - pasakojo J.Kvedaras.

Atvira naujiems žmonėms

Pasak J.Kvedaro, pagrindinis bendruomenės narių bruožas – gėrio ir galimybių matymas ir dalinimasis galimybėmis. „Labai džiaugiamės, jog į Anykščius atvyksta ar grįžta gyventi ir dirbti jauni žmonės. Nors ir trumpai, sakykim kelis metus, pabuvęs mieste žmogus palieka savo pėdsaką. Sakykim, karatė klubo „Danas“ vadovas Giedrius Motiejūnas į Anykščius atvežė višų mankštų parke idėją ir ją kelis

metus skiepijo. Šiomet jo darbą tęsia Trečio amžiaus universitetas, o jų pastangoms pritarė ir Anykščių miesto bendruomenių taryba bei ketina išplėsti sveikatinimo veiklas mieste. Štai ką gali vienas žmogus ir jo iniciatyva. Todėl svarbiausia, mūsų manymu, yra dalintis gėriu“, - sakė J.Kvedaras.

Kaip teigia J.Kvedaras, bendruomenė yra atvira naujiems žmonėms, norintiems prisijungti. „Plačiau apie mus ir „mūsų filosofiją“ galite sužinoti atėję trečiadienio vakarą į šokoladinę. Taip pat mūsų bendruomenė turi savo paskyrą socialiniame tinkle „Facebook“, prie jos prisijungę apie 140 žmonių. Laukiame norinčių dalintis gėriu“, - sakė J.Kvedaras.

Kirto barščius ir eis braidyti po rasas

Beje, bendruomenė ne tik renkasi

pokalbiams, bet ir veikia be didelio viešumo, sakykim, birželio 13 d. penktadienį, bendruomenei buvo „Laisvės nuo barščiu“ diena. Tą dieną bendruomenės nariai naikino Sosnovskio barštį, kurio sąvašynai buvo pastebėti kairiajame Šventosios upės krante. Pasak J.Kvedaro, bendruomenės narys ekologas Rolandas Lančinskas parodė apie 10 arų Sosnovskio barščio sąvašyną, kurį Naujų vėjų bendruomenės vyrai ir išnaikino.

O jau šį šeštadienį, birželio 24 dieną, bendruomenė organizuoja „Žygi per rasas!“. Iš Anykščių planuojamas žygis į Puntuko kaimą. 12 val. žygeiviai rinksis prie pėsčiųjų tilto Žvejų gatvėje (Anykščiūose) ir pajudės dešiniąja Šventosios upės pakrante link Puntuko broliu vadinamo akmens ir Karalienės liūno. Papietavę bris per Šventosios upę ir tęs žygį iki Puntuko akmens. Paskutinė stotelė – Puntuko kaimas. Žygio maršrutas pėsčiomis – apie 7 km. Kelionės pabaigoje dalyviai žada rišti šviežias vantas, kurenti pirtį ir vanoti vienas kitą bei deginti laužus ir dūkti per naktį. „Ir visa tai darysime be alkoholio“, - sakė J.Kvedaras, jau anksčiau užsiminęs, kad bus stengiamasi rasti naujų Joninių šventimo formų.

AR JŪS VISKĄ ŽINOTE APIE SAVO SVEIKATĄ?

Birželio 26d. (ketvirtadienis), KOMPIUTERINĖ FUNKCINĖ SVEIKATOS DIAGNOSTIKA bus atliekama Panevėžyje, Marijonų g. 27, prie BICIOLIO prekybos centro (iš kiemo pusės, II a.) . Priimami tik iš anksto užsiregistravusieji telefonu: mob. (8- 682) 40857, darbo dienomis nuo 9.30-19.00 val.

Tad kviečiame visus - mažus ir didelius daugiau sužinoti apie save.

Kompiuterinė funkcinė sveikatos diagnostika: kas tai?

Pirmą kartą skaitantiems norėtume pabrėžti, kad šios diagnostikos metu yra matoma kiekvieno organo ir visų sistemų veikla. Pateikiama informacija kokiose kūno vietose yra sutrikimai, vystosi ligos, vyksta uždegiminiai procesai, audinių pakitimai. Visi sveikatos duomenys yra matomi judesyje. Stebima kaip funkcionuoja smegenys, skrandis, plaučiai, skydliaukė, inkstai, širdis, žarnynas, kokia stuburo ir sąnarių būklė, hormoninės sistemos veikla, ar yra kirminų, virusų, kurie sukelia lėtines ligas, alergijas ir chronišką nuovargį. Didelis šios diagnostikos privalumas prieš kitas diagnostines programas yra tas, kad organizme vykstantys pakitimai fiksuojami jau ankstyvoje stadijoje, kai dar nieko neskauda. O sudėtingais atvejais, kai žmogų vargina skausmai ir ne viena liga, šios diagnostikos pagalba galima greičiau nustatyti negalavimo priežastis ir skirti efektyvesnį gydymo būdą ar negaištant laiko nukreipti reikalingo specialisto konsultacijai. Todėl ir profilaktiškai, ir įsisenėjusių negalavimų atveju funkcinė diagnostika atneš neabejotiną naudą kiekvienam.

Kompiuterinę funkcinę sveikatos diagnostiką jau aštuonerius metus atlieka Kauno Natūralios Medicinos konsultacijų ir diagnostikos centras „Žolių Salonas“.

Elektroninės atliekos – žaliava naujam gaminiui

Netinkamai laikoma ir atliekų perdirbėjams neatiduota sena elektros ir elektroninė įranga (EEI) sunkiaisiais metalais ir kitomis pavojingomis medžiagomis gali užteršti gruntinius vandenis, dirvą, orą. Nuolatinė aplinkos tarša kenkia žmogaus sveikatai.

Anykščių rajono gyventojai EEI atliekas gali pristatyti į UAB „Utenos atliekų tvarkymo centras“ eksploatuojamą didelių ir pavojingų atliekų priėmimo aikštelę, esančią Vairuotojų g.18, Anykščių mieste.

Taip pat šias atliekas, tiek iš Anykščių miesto, tiek iš rajono gyventojų UAB „Anykščių komunalinis ūkis“ surenka kiekvienais metais vykdomų stambiagabaritinių atliekų apvažiavimo (surinkimo) metu. „Kiekvienais metais licencijuotos gamintojų ir importuotojų organizacijos organizuoja papildomą šių atliekų surinkimo akcijas, kurių metu tiek gyventojas, tiek įmonė gali užsiregistruoti ir elektroninės įrangos atliekas iš namų, įmonės išvežamos nemokamai, - „Anykštai“ aiškino rajono savival-

dybės ekologė Inga Žukauskienė. – Smulkiai elektroninei įrangai: įvairiems buities prietaisams, pvz. skrudintuvams, plaukų džiovintuvams, virduliams, kompiuterinei įrangai atsikratyti kiekvienoje seniūnijoje yra pastatyti specialūs konteineriai“.

Taip pat gyventojai seną nenaudojamą elektroninę įrangą gali priduoti prekybos centrui, kuriame perka tos pačios paskirties įrangą.

Anykščių savivaldybės ekologė I.Žukauskienė atkreipė dėmesį į tai, jog elektroninių atliekų negalima maišyti su kitomis atliekomis, o būtina jas priduoti perdirbimui. „Netinkamai laikoma ir atliekų perdirbėjams neatiduota sena EEI sunkiaisiais metalais ir kitomis pavojingomis medžiagomis (as-

bestu, freonu, gyvsidabriu ir kt.) gali užteršti gruntinius vandenis, dirvą ir orą. Nuolatinė aplinkos tarša kenkia žmogaus sveikatai, daroma žala gamtai: susidarę rūgštiniai lietūs keičia vandens telkinių ir dirvožemio rūgštingumą, todėl kinta augalų ir gyvūnų egzistavimo sąlygos, teršalai patenka į maisto produktus ir kaupiasi žmogaus organizme, ilgainiui sukeldami sveikatos sutrikimus. Todėl šių atliekų negalima maišyti su kitomis buitinėmis atliekomis. Jas reikia rūšiuoti, rinkti atskirai ir atiduoti atliekų tvarkytojui“, - apie netinkamai laikomų elektroninių atliekų poveikį aplinkai ir žmogaus sveikatai pasakojo I.Žukauskienė.

O Aplinkos ministerijos Atliekų departamento direktorė Vilma Karosienė pridūrė, kad perdirbant EEI atliekas ne tik saugoma gamta, bet ir racionaliai naudojami gamtos išteklių, nes EEI sudarančios medžiagos (tarp jų ir taurieji metalai)

gali būti vėl panaudojamos kaip žaliavos naujam gaminiui.

Atliekų departamento direktorės V.Karosienės duomenimis, 2012-2013 metais pagal Aplinkos ministerijos paskelbtą Elektros ir elektroninės įrangos atliekų tvarkymo paslaugų pirkimo konkursą, kurio tikslas buvo elektros ir elektroninės įrangos atliekų surinkimo sistemos sukūrimas visoje šalies teritorijoje, buvo pastatyta 1000 vienetų specialių konteinerių smulkios elektros ir elektroninės įrangos atliekų surinkimui.

„Gyventojus tikslingai išmesti elektros ir elektroninės įrangos atliekas į specialius konteinerius konkursą laimėjęs tiekėjas 2014 metų liepos mėnesį pagamins 100 tūkst.vienetų kartoninių dėžučių smulkios elektros, elektroninės įrangos atliekoms kaupti namuose. Šios dėžutės gyventojams bus dalinamos nemokamai“, - sakė savivaldybės ekologė I.Žukauskienė.

Kiekvienoje Anykščių rajono seniūnijoje yra specialūs Aplinkos ministerijos nupirkti konteineriai įvairiems smulkiems buitiniams elektroniniams prietaisams atsikratyti.

Kuriame Lietuvos ateitį

„Kaimo turizmo sodyba – pinigų rijimo mašina“

Į „Anykštos“ korespondento Nerijaus VANAGO klausimus atsako Lietuvos kaimo turizmo asociacijos (LKTA) Anykščių rajono skyriaus pirmininkas Gintaras SENULIS.

Lietuvos kaimo turizmo asociacijos (LKTA) Anykščių rajono skyriaus pirmininkas Gintaras SENULIS pastebi, kad vasarą į rytinę Lietuvą persikelia pajūrio gyventojai, o prie jūros važiuoja Aukštaitija..

- Važiuodami pas Jus, kelio rodyklėje vos įskaitėme sodybos „Svajonių dvaras“ pavadinimą. Ar Jums tai nesvarbu, ar tiesiog reiškia, kad turizmo sezonas dar neprasidėjo?

- Kas žino, kur važiuoja, tas įskaito... Juk nėra taip, kad žmogus važinėtu po miškus, laukus ir ieškotų kokios nors pasislėpusios kaimo turizmo sodybos. Pagrindinė mūsų reklama, informacija – specialiuose leidiniuose, internete. Artėjančio sezono laukiame panašiai kaip ir kiekvienais metais, kažko ypatingo nesitikėdami. Rimtesnis turizmas, bent jau Anykščių rajone, prasideda maždaug birželio viduryje ir baigiasi rugpjūčio antroje pusėje, t. y. tęsiasi nuo Joninių iki Žolinės. Laikotarpis, iš kurio gyvenam, kaip ir Palangoje, tėra vasaros mėnesiai, tuomet sulaukiame didžiosios dalies mūsų svečių – ką tada užsidirbai, išdalinink visiems metams ir gyvenk. Visą likusį metų laiką galima būtų pavadinti „turizmo imitacija“. Epizodiniai turistų apsilankymai ne sezono metu pelno tikrai neatneša, geriausiu atveju padengia elektros ir kitas buitines išlaidas. Toks mūsų kaimo turizmas.

- Tad viskas „pririšta“ prie gamtos? Anot jūsų, jokio išskirtinumo ir nereikia, svarbu, kad būtų namas, o greta miškas, dar svarbiau – ežeras?

- Taip. Kaip gamta, taip ir žmonės. Ežeras – puiku, o namas turėtų būti su patogumais, juk daugiausia atvažiuoja miestiečiai. Be abejo, gerai ir miškas, ir upė, tvenkinys; vis dėlto dauguma poilsiautojų pirmiausia renkasi jūrą arba ežerą. Toks tipinis lietuvių pasirinkimas, stereotipas. Mėgstantys ežerus tikrai nenori važiuoti prie jūros. Tradiciškai, kai tik prasideda sezonas, visa Aukštaitija, visa rytinė Lietuva persikelia prie jūros, o vakarinė

– važiuoja čionai. Kiekvieną vasarą sulaukiame svečių iš Klaipėdos, Palangos, Gargždų ir kitų Vakarų Lietuvos miestų ir miestelių. Dažnas jų mūsų kraštus renkasi norėdamas atsipūsti nuo vasarą pajūri užplūdusių turistų keliamo triukšmo. Be to, juos žavi mūsų kalvos ir ežerai, uogos, grybai, žuvis, kitoks gamtovaizdis. Štai pažvelkit, koks vaizdas atsiveria nuo mūsų sodybos: žavus slėnis, stebėtinai gilus Keršio ežerėlis, iš visų pusių miškas...

- Bet sodyba, kaip matome, tuščia?

- Ką padarysi, toks metas. Štilis. Nors žiemą sodybos pigesnės, ilsėtis į jas niekas nevažiuoja, tik švęsti. Užtat vasarą, net jeigu turėčiau ne keturis, o dešimt pastatų, visi jie be vargo būtų užimti. Vasarą atsiranda kitas reiškinys – „sodybų vakuumas“.

- Kiek teko girdėti, ne vienas kaimo turizmo sodybos savininkas keiksnėja Lietuvos klimatą ir tik skėščioja rankomis: negi mes pakeisim klimatą? Tai stebina, nes kaimo turizmas puikiausiai gyvuoja ir tuose kraštuose, kur orai tikrai nelepina – pvz., Norvegijoje, Švedijoje, Suomijoje. Negi tikrai nėra nei būdų, nei galimybių praplėsti kaimo turizmo sezoną lietuviškos gamtos sąlygomis?

- Stengiamės būti universali sodyba, t. y. tinkanti ir šventei, ir poilsui. Dvi paras, nuo penktadienio iki sekmadienio, priimame švenčiančius, o nuo sekmadienio iki penktadienio – poilsiautojus.

Mes irgi mėgstam pasvajoti – neatsitiktinai ir savo sodybą taip pavadinom. Būtų neteisybė sakyti, kad niekas rajone nieko nebando, nieieško. Žinoma, dairomės į papildomus užsiėmimus, pramogas. Štai mes kaimo krosnyje kepame duoną, parduodame Kaziuko mu-

gėje: vis papildomas pajamų šaltinis. Kita vertus, dalyvauti mūsų siūlomoje atrakcijoje, t. y. patirti visą ruginės duonos gaminimo procesą, per išstisus metus atvyko vos viena turistų grupė. Nors pasiūlymas dalyvauti dvi dienas trunkančiame procese, manyčiau, unikalus. Vadinasi, vartojimo rinkai to nereikia, o eiti prieš ją... Juk mūsų dalia – prisitaikyti prie vartojimo rinkos, o ne ją keisti. Galbūt atkaklus beldimasis į vienas ar kitas duris pagaliau – kada nors – ir duotų laukiamų rezultatų, tačiau man tai primena Sizifo akmenį, ridenamą į kalną...

- Vis dėlto sunkoka suprasti, kodėl, sakykim, aš turėčiau rinktis Jūsų sodybą? Rajone tokių sodybų – dešimtys. O kai pasižiūri informaciją internete, apie kiekvieną randi vos kelias eilutes. Negi nenorite būti išskirtiniai?

- Turiu slaptą mintį savo sodybos teritorijoje įrengti slidinėjimo trasą – šlaitai, kaip matote, nuostabūs, nenusileidžia Kalitos kalnui, kai kuriais požiūriais gal net pranoksta. Taip atsirastų papildoma trauka, tačiau ar kasmet, kiekvieną žiemą? O lėšų įrangai reikėtų nemažų. Tad vėl skaičiuojame, svarstome – ir laukiame...

Planuojame rengti naminio vyno degustacijas. Pastebėjome, kad svečiai, ypač užsienio, dažnai teiraujasi originalių tradicinių gėrimų. Šiuo metu statomė rūsį, brandiname vyną iš visų lietuviškų vaisių ir uogų. Tai gi, idėjų netrūksta, bet iš jų neprasišlytėmsi – tai daugiau sodybos savininkų pomėgis. Smagu, kai gali ką nors padaryti savaip!

- Jūs įsitikinę, kad smulkūs ieškojimai ir atradimai esmės nekeičia, iš papildomų atrakcijų nepragyvensi?

- Tikrai taip. Jau sakiau: mus gelbsti tik intensyvus vasaros sezonas. Minėjote Norvegiją. Ši šiaurietiška šalis turi aukštos klasės slidinėjimo kurortų, tradicijų, šalies mastu į turizmo verslą daug investuojama. Mes gi negalime pasigirti nei garantuotai gera vasara, nei tokia pat žiema, nei dideliais pinigais.

- Progų važiuoti į kaimo sodybą ne sezono metu, atrodytų, ne tiek jau mažai: vestuvės, jubiliejai, giminių, bičiulių susiejimai, didžiosios šventės. Anykštėnai skundžiasi, jog daugelis, ypač vyresnio amžiaus žmonių, priversti Naujuosius metus prasausti prie televizoriaus, nors tai nei sveika, nei įdomu. Ar Jūs neturite jiems ko pasiūlyti?

- Mes ir siūlome. Anksčiau nebūdavo jokių problemų išnuomoti sodybą tai pačiai naujametinei šventei, tačiau pastaraisiais metais tai padaryti vis sunkiau.

- Ar padidėjo konkurencija, ar žmonės neturi pinigų? Jei ne paslaptis, kas jūsų geidžiamiausi klientai?

- Kiekviena sodyba savita, unikali, kitos tokios pat nėra, todėl

tiesioginės konkurencijos nejučiamė. Lietuvoje sodybų skaičius pastaraisiais metais beveik nesikeičia. Be to, lyginant su užsieniu, mūsų šalyje kaimo turizmo sodybų yra santykinai kur kas mažiau. Priežastys kitur. Pirma, labai daug lietuvių emigravo ir vis mažiau grįžta namo švęsti Naujųjų. Jie grįžta per Kalėdas, pasisvečiuoja pas tėvus, gimines, o Naujuosius švenčia su draugais, grįžę atgal į užsienį. Antra, keičiasi tradicijos. Pvz., šiais metais mūsų sodyboje Naujuosius metus sutiko vos 8-10 žmonių. Jau buvom bemaną, kad išvis niekas nebeatvažiuos... Per pastaruosius aštuonetą metų taip atsitiko pirmą kartą. Paprasčiausiai dabar žmonės Naujuosius Metus švenčia kitaip, ne kaimo turizmo sodyboje.

Geidžiamiausi klientai, žinoma, užsieniečiai – su jais kur kas lengviau. Jie paprastai nesidera, nekelią pretenzijų, yra mandagūs, o kartais – net labai išlaidūs. Teko girdėti, jog vienoje Molėtų krašto sodyboje maždaug savaitę poilsiausių turistų grupelė iš Rusijos paliko 13-14 tūkstančių litų... Mūsų sodyboje dažniausiai lankosi vokiečiai, skandinavai, esame turėję svečių iš Belgijos, Izraelio ir net... Kinijos!

Pastariesiems itin patiko čia tvyranti ramybė, mažas žmonių skaičius, t. y. tai, ko savo šalyje jie akivaizdžiai stokoja.

- Vis dėlto niekaip negaliu patikėti, kad kaimo turizmo sodybos pasmerktos vien sezonikumui. Stokojama naujų idėjų, inovacijų, originalių projektų, verslo planų, kvalifikuotų konsultacijų? O gal čia šuo pakastas dar kitur: savininkai manosi patys viską išmanantys – ir pėdina lengviausiu, tradiciškai išmintu takeliu?

- Padedami LKTA, kasmet organizuoti vyksta į užsienį semtis gerosios patirties. Pastaraisiais metais lankėmės Čekijoje, Austrijoje, Vokietijoje. Kaskart renkamės kitą šalį. Stebime, mokomės, bandome kitų idėjas pritaikyti Lietuvoje.

Bet Jūsų žodžiuose esama ir tiesos. Kas yra kaimo turizmo sodybų savininkai? Verslininkai. Iš pradžių kaimo turizmas buvo plėtojamas kaip alternatyva žemės ūkio veiklai. Bet jūs raskit nors vieną tikrą kaimietį, užsiimančią šiuo verslu! Daugelio dabartinių kaimo turizmo sodybų savininkai – žmonės, uždirbę milijonus ir investavę į kaimą, sodybas, nes tai yra jų tėviškė, pomėgis gamtai ir pan. Giliau žiūrint, kaimo turizmo net negalima vadinti rimtu verslu, nes pinigus daugeliu atvejų būtų galima investuoti kur kas pelningiau. Štai aš pats esu paskaičiavęs, kad maniškė sodyba iš kaimo turizmo verslo atsipirktų maždaug per 45 metus. Tikri verslininkai už tokias „investicijas“ mane pavadintų bepročiu.

Taigi konstatuokime: kaimo turizmas – daugiau gyvenimo būdas,

o ne pagrindinis pajamų šaltinis. Paprastai sodybų savininkai jau turi pakankamai pinigų pragyvenimui arba kitą verslą, kuris išlaiko šį „verslą“. Pavyzdžiui, aš viską, ką uždirbu Kaune, sukišu čia, į savo sodybą, ji – tikra pinigų rijimo mašina!

Anykščių rajone esama tikrai puikių sodybų, tokių, kaip „Barono Vila“, „Karališkis“, Radvilių sodyba ar „Tarp liepų“. Kiek pažįstu kaimo turizmo sodybų savininkų, jie beveik visi pamišę – gerąją to žodžio prasme – ne tiek dėl verslo, kiek dėl gamtos. Paprasčiausiai jiems malonu daryti, kurti, puoselėti kažką gražaus, patiems sveikai, smagiai, ne tuščiai praleisti laisvalaikį. Sodybos šeiminkams tiesiog gera, kai jų sodybą įvertina, pripažįsta gražia. Ir viskas.

- O jeigu sodybos savininkas pasiūlytų, kad joje apsiastotų sveikuoliai, gamtininkai, dailininkai, rašytojai, fotografai, sportininkai? Gal specifinės paslaugos vis dėlto pramuštų tą uždarą sezoniškumo ratą?

- Galbūt. Bet menininkai labiau mėgsta vienatvę, tylą, pagaliau – jų vienetai. Pavieniai poilsiautojai, ypač šaltuoju metu, savininkui atsieina brangiau: šildyti, kūrenti krosnį ar pirtį vis tiek reikia... Kas kita – vadinamieji masiniai klientai, kompanijos. Su jomis daugiau vargo, bet daugiau ir pajamų. Didžiausia bėda – klientų mentalitetas: daugelis į gamtą išvažiuoja tik palėbauti, pasiausti. Vokiečiai ar švedai į kaimo turizmą žiūri visiškai kitaip. Deja, užsieniečiai šiuo metu tesudaro vos 7-8 procentus mūsų lankytojų. Jeigu siektų, tarkim, 50 procentų, sodybą orientuotume visiškai kitaip. Dabar belieka prisitaikyti prie lietuvių mąstysenos, jo poreikių. Pavyzdžiui, LKTA labai nori, kad prie sodybų steigtųsi amatų kiamai, nes užsienyje tai itin populiariu. Tačiau dabar į sodybą atvykusiam lietuviui, atsiprašau už tokį pasakymą, pirmoje eilėje rūpi prisigerti...

- Jūsų sodyba įsikūrusi pačiame mūsų rajono pakraštyje, Keršio ežerėlis – riba su Molėtais. Ar būtų koks skirtumas, jei, tarkime, Jūsų sodyba stovėtų Molėtų rajone?

- Geras klausimas. Daugelis anykštėnų tikriausiai nė nenumano, pagal kokius kriterijus turistai renkasi rajonus, sodybas. O viskas vyksta taip. Žmonės nori gerai praleisti laiką, tad žiūri ne tik į sodybos išplanavimą ar patogumus, bet ir į tolimesnę aplinką. Jie nori ne tik pasimaudyti ar pasivaikščioti, bet ir susipažinti su krašto įdomybėmis. Ir štai šiuo požiūriu Anykščiai beveik nepranokstami! Vos už kelių ar keliolikos kilometrų – visos Lietuvos įžymybės, unikalūs muziejai, gamtos paminklai. Ne nuostabu, kad pas mus ilsėtis neatvažiuoja anykštėnai – jie jau viską čia matė, pagaliau – visą laiką alsuoja tomis pačiomis grožybėmis. Užtat didmiesčių gyventojai noriai renkasi Anykščius – yra ką žiūrėti ir jaunam, ir senam. Tie patys Molėtai mums labai pavydi. Jie turi daug gražių, komfortiškų sodybų, bet ką unikaliesnio rasi visame Molėtų krašte? Tik astronomijos observatorija.

- Išėitų, Jūs labai suinteresuoti, kad kultūrinis gyvenimas, turizmo infrastruktūra Anykščiuose plėstųsi ir klestėtų?

- O taip, žinoma, žinoma!

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Svėdasų pavadinimas kildinamas iš žodžio „malonus“

Jonas Regalas rūpinasi, kad svėdasiškiečiai ūkinių prekių parduotuvėje surastų visko, ko jiems reikia.

(Atkelta iš 1 p.)

Vienos iš Svėdasų paminklų gamybos įmonių savininkė Asta Korsakienė, pati dirbuoja prie paminklų.

Svėdasų seniūno pavaduotojas Rolandas Pajarskas po valdiško darbo tampa ūkininku.

O pavadinimas reiškia – malonus

Paradoksas, tačiau nemaloniais kvapais užpiltų Svėdasų vardas kildinamas iš žodžio „malonus“. Senasis miestelio vardas buvo „Svedasys“.

Kalbininkas profesorius Kazimieras Jaunius jį laikė sanskritiškos kilmės žodžiu, kuris reiškė „malonus“. Tiesa, kitas kalbininkas profesorius Kazimieras Būga šį žodį kildino iš sėlių kalbos.

Pirmą kartą rašytiniuose šaltiniuose Svėdasų dvaras paminėtas 1503 metais, o nuo 1574-ųjų minimas ir Svėdasų miestelis. Nuo XVI amžiaus vidurio iki XVIII amžiaus pabaigos Svėdasų dvarą valdė Radvilos, paskui dvarą perėmė Marikonų giminė. Trys Marikonų kartos – Ignotas, Jeronimas ir Liucijonas buvo turtingi, bet išlaidūs dvarininkai, mėgę prabangą.

Paskutinis iš Marikonų grafas Liucijonas Marikonis pastatė prie Svėdaso (Beragio) ežero ištaigingus dvaro rūmus. Jam nuskurdus, apie 1890 m. dvarą perėmė ir jį valdė carinis generolas Božerianovas, o vėliau dvaro centras su parku ir rūmais atiteko bankui, iš kurio jį įsigijo pasiturintis ūkininkas Mykolas Juodviršis.

Svėdasų dvaras, rūmų bokštas priminė riterių pilį. Prie dvaro buvo nemažas tvenkinys, puikus parkas, kurį užveisė iš užsienio pakviesti sodininkai. Iki 1941 m. dvare šeimininkavo M. Juodviršio sūnaus Kazimiero šeima, kol sovietinės valdžios buvo išstremta į Sibirą. XX a. antroje pusėje dvaro centras buvo barbariškai niokojamas, kol jo likučiai buvo grąžinti paveldėtojams.

Svėdasai – didesni už miestus. Miesto statusus Anykščių rajone turi Anykščiai, Kavarskas ir Troškūnai. Tačiau už pastaruosius miestus Svėdasų miestelis yra didesnis. 2011 metų surašymo duomenimis, Svėdasuose gyveno 884 žmonės, Kavarske – 666, Troškūnuose – 451 gyventojas. 2001 metais Svėdasai turėjo 1002 gyventojus.

XIX amžiuje ir XX amžiaus pradžioje Svėdasai buvo valsčiaus centras. 1890 m. Svėdasuose buvo 64 kiemai, kuriuose gyveno 903 žmonės, veikė katalikų bažnyčia ir žydų maldos namai, valsčiaus savivaldybė, paštas, mokykla. 1897 m. čia gyveno 1423 žmonės, buvo keliolika parduotuvių bei smuklių.

Visą XX amžių Svėdasų gyventojų skaičius sukosi apie tūkstantį – didžiausi Svėdasai praėjusiam amžiuje buvo 1987 metais, kai miestelyje gyveno 1073 žmonės.

Miestelis kryžkelėje

Prieš keliolika metų, kai savivaldybių centrais tapo Pagėgiai, Kazlų Rūda, Kalvarija, Rietavas, tarp galimų potencialių savivaldybių centrų minėti ir Svėdasai. Tačiau, savivaldybės centru Svėdasai taip ir netapo. O tarp pretendentų į „miestus“ Svėdasai atsidūrė dėl geografinės padėties. Iš šio miestelio į keturis miestus – Anykščius, Uteną, Kupiškį ir Rokiškį – panašus atstumas – nuo 25 iki 35 kilometrų. Tad miestai lyg ir šalia, bet pėsčias iš Svėdasų nenuėsi.

Dėl šios kryžkelės Svėdasai tapo labiausiai degalinėmis aprūpintu „miestu“. Anykščiuose yra keturios degalinės, Svėdasuose – dvi.

Prie Svėdasų telkšo du ežerai. Žinoma, Molėtų rajone kiekvienas kaimas turi savo ežerą, tačiau anykštėnai šiuo požiūriu nėra tokie turtingi. Į pietus nuo Svėdasų telkšančio Alaušo ežero plotas – 50 ha, o šiaurėje esantis Svėdaso arba Beragio ežeras – 125 ha. Šio ežero didžiausias gylis – beveik 25 metrai. Jame yra 1,5 ha sala.

Užaugino du Vaižgantas

Svėdasuose gimė ir augo rašytoja Bronė Buivydaitė. Miestelis Lietuvai dovanuoja būrį kunigų, menininkų, mokslininkų.

Maleišiuose, netoli Svėdasų, gimė rašytojas Juozas Tumas Vaižgantas, o Svėdasuose aktorius Ferdinandas Jakšys. Šis aktorius daugelį metų

vaidino monospektaklį „Vaižgantas“. F.Jakšys tiek įsijautė į savo personažą, jog močiutės jam ir prieš spektaklį, ir po jo eidavo rankas būčiuoti – netikėjo, kad kunigėlis netikras.

Dirbti nėra kur, bet darbo turi

Svėdasiškius įdarbina biudžetinės įstaigos – Svėdasų senelių globos namai ir gimnazija, ambulatorija, seniūnija, gaisrinė, paštas... Iš verslo įmonių – didžiausias darbdavys ta pati UAB „Anykščių Vosinta“, tačiau už kvapus ant įmonės pykstantys svėdasiškiečiai aiškina, kad tik dalis iš keliasdešimties kiaušidės darbuotojų yra vietiniai, o kiti – atvažiuojantys.

Šalia pagrindinio kelio Svėdasuose išrikiuoti antkapiai – pasirodo, antkapius gamina net trys skirtingos įmonės, susiskirsčiusios teritoriją. Beje, dviejų iš tų įmonių vadovės yra moterys. Kiekvienoje iš trijų įmonių dirba po kelis žmones, iš viso – keliolika.

Kažkam darbo duoda kavinė „Pas Gedą“, darbuotojus, žinoma, samdo ir tos pačios minėtos degalinės, ir šešios miestelio parduotuvės. 10-15 krašto ūkininkų valdo daugiau nei po 100 ha žemės, aišku, ir patys tokius plotus dirbantys ūkininkai prasimaitina, ir vienam kitam svėdasiškiui darbo duoda.

Dar nemaža grupė žmonių pinigų uždirba ir į Svėdasus parveža iš Anykščių bei Utenos.

Pardavęs vieną verslą, pradėjo kitą

Svėdasų seniūno pavaduotoju dirba Rolandas Pajarskas. Iki tapdamas

valdininku, jis turėjo šeimos verslą – parduotuves. R.Pajarskas kalbėjo, kad pradžioje ir tapęs seniūno pavaduotoju bandė išlaikyti parduotuves, tačiau suprato kad „neapžios“ ir jas pardavė. „Turint parduotuvę Svėdasuose, iš jos galima daugiau uždirbti nei gaunant valdišką algą. Bet prekybos apimtys labai priklausė nuo sezono. Vasarą, kai į Svėdasus suvažiuoja anūkai, grįžta iš užsienio vaikai ir lankosi vasarotojai – pardavimai geri, bet žiemą – viskas sustoja.“ – kalbėjo R.Pajarskas.

Valdininkas nenorėdamas gyventi tik iš algos, pradėjo kitą verslą. Įsigijo bandą angusų, dabar jau laiko apie 50 raguočių. R.Pajarskas pasakojo, kad vasarą net ne kiekvieną dieną važiuoja pažiūrėti mėsinį galvijų bandos, o žiemą jiems nereikia tvarto. Tiksliau, tvartą angusai turi, bet su atviromis durimis – kai nori išeina į aptvertą teritoriją lauke, kai nori – grįžta į tvartą.

Pas Joną Regalą gausi beveik viską

Anykščių vartotojų kooperatyvo Svėdasų ūkinių prekių parduotuvės vedėjas Jonas Regalas, parduotuvėje dirbantis per 20 metų, yra tapęs ne tik parduotuvės, bet ir viso miestelio vienu iš simbolių. Ponas Jonas – samdomas darbuotojas, tačiau jis stengiasi jausti, ko kada reikia svėdasiškiams ir būtinai pasirūpinti, kad prekė būtų. Ir ūkinių prekių parduotuvėje jo parduotuvę galima vadinti tik formaliai, nes joje yra visko – nuo proginių atvirukų iki kačių maisto. Pabuvęs parduotuvėje gal dešimt minučių išgirdau štai tokių sutiktų pirkejų pageidavimų sąrašą: „Tele 2“ papildymas, dujų balionėlis, žė-

mės, „Ežys“, medvaršciai, 100 litų nugryninimas...“ Svėdasuose nėra bankomato, tad „Jono parduotuvėje“ per terminalą galima išsigryninti pinigų. „Reikia žinoti, kada ko reikia. Kada žmonės šiltnamius dengia, kada daržus tręšia. O prieš Motinos ir Tėvo dieną atsivežti žvakelių... Bet dažnai žmonės čia užėina ir nieko neperka, užsuka šiaip, pasišnekėt.“ – „Anykštai“ pasakojo pats pardavėjas.

Yra ir baras, ir turgus

Svėdasų miestelyje veikia alaus baras, kuriame silpnas alus brangesnis už stiprų. Birutės ir Roberto Zupkų bare 5 laipsnių stiprumo alaus bokalas kainuoja 3 litus, o 7,5 laipsnių stiprumo – 2 litus 38 centus. Darbo dieną, dešimtą rytą, bare jau buvo vyrų, kilnojančių stipraus alaus bokalus.

Gyvenimas virė ir turguje. Medų pardavinėjo Julė Bražiūnienė iš Daujočių. Moteris pasakojo turinti septynias šeimas bičių ir iš trijų avilių jau išėmė medų.

Dauguma Svėdasų turgaus prekiautojų pardavinėjo dėvėtus drabužius. Uteniškė prekiautoja Gita Šeržintienė kalbėjo, kad ji važinėja po keturis turgus – Švenčionių, Utenos, Užpalių ir Svėdasų. Moteris dėstė, kad kainomis nežaidžia, jos prekės kainuoja tiek pat ir mieste, ir miesteliuose. „Ką gauname – tą vežame. Kiekvienai prekei atsiranda savas pirkėjas.“ – kalbėjo prekybininkė. Ji tikino, kad negalima sakyti, jog miestelių gyventojai turi mažiau pinigų nei miestiečiai – nėra pirkimo ypatumo skirtumų. Kita vertus, Svėdasų turgelyje stoja ir pravažiuojantys žmonės, užsuka ir vasarotojai.

Svėdasuose jau XVI amžiuje buvo katalikų bažnyčia. Jono JUNEVIČIAUS nuotr.

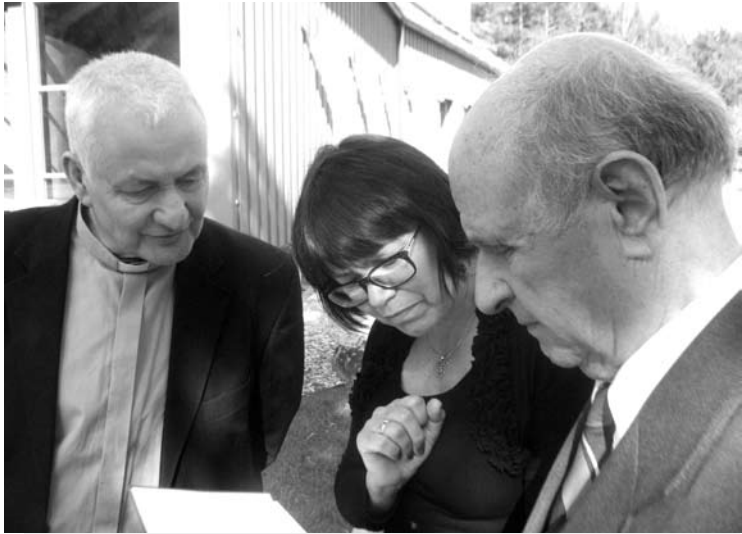

Svėdasų turguje prekiaujanti Gita Šeržintienė teigia, kad svėdasiškiečiai neblogesni pirkėjai nei Utenos gyventojai. Vidmanto ŠMIGELSKO nuotr.

Paminėtas šventojo aureolės vertas svėdasiškis

Raimondas GUOBIS

Svėdasuose paminėtas svėdasiškio, šventojo aureolės verto liaudies kunigo Aleksandro Papučkos (1914 - 1970) šimtas gimimo jubiliejus. Melstasi bažnyčioje, dalintasi atsiminimais, koncerte skambėjo giesmės ir dainos, krikščioniškoje vienybėje pavakarieniauta.

Turėjo apie ką pasikalbėti kan. Edmundas Rinkevičius, Rūta Baronienė ir Algimantas Indriūnas.

Jubiliejinė šventė šeštadienį prasidėjo Svėdasų Šv. arkangelo Mykolo bažnyčioje pamaldomis, kurioms vadovavo Ramygalos klebonas, garbės kanauninkas Edmundas Rinkevičius ir vietinis klebonas Vydas Juškėnas, dalyvavo apie šimtą giminaičių, bičiulių, svečių ir svėdasiškių.

Kultūros namuose atminties popietę vedė, šiai valandai tinkančių eilių paskaitė ir jautriai savo dėdę A. Papučką prisiminė sūnėnas Algimantas Indriūnas. Ankstyva našlaičio dalia, naudinga bičiulystė, valios ugdymas, mokslai, potraukis muzikai, darbuotė vargonininku Andriuniškyje ir Adomyneje, jaunatviška meilė ir ją pranokęs pašaukimas būti kunigu - visa esybė mylėti Dievą ir kiekvieną žmogų. Metai Kauno kunigų seminarijoje, šventimai 1946 metų Švč. Trejybės šventėje Panevėžio vyskupo Kazimiero Paltaroko, dvasiška tarnystė Vabalninke, Anykščiuose, Salake, Skiemonyse, Surdegyje ir Kupreliškyje.

Iš Skiemonių kilęs kan. E. Rinkevičius prisiminė nuostabias vaikystės dienas, kuomet jo tėvukas tarnavo zakristijonu, o jis nuolatos sukinėjosi bažnyčioje, klebonijoje, artimai pažino kleboną A. Papučką. Pažymėjo, kad jo gyvenimas vertas šventojo aureolės, kad žmonės jau daugelį metų meldžiasi į jį ir sulaukia dangiško užtarimo, pagalbos savo varguose - reikia tuos liudijimus dokumentuoti ir pradėti beatifikacijos bylą. Dar bažnyčioje sakant pamokslą viena moterėlė pranašiskai ištari: „Šventas...“

Gydytoja, vienuolė, keliolikos knygų autorė Birutė Žemaitytė prisiminė užburiantį pamokslą išgirsta

rekolekcijose Pabiržėje, pažintį ir dvasinę bičiulystę besitęsiančią ir po švento kunigo mirties. Jo ypatingą pagarbą Mergelei Marijai, besąlygišką meilę kiekvienam žmogui - jis mylėjo net priešus, už juos meldėsi. Palaiminga mirtis palaiminus gėles ir vaikus, būtinybė džiaugtis gyvenimu, būti gyvybingais ir išlaikyti ryšį su amžinybe.

Muziejininkas Raimondas Guobis kalbėjo apie svėdasiškius kunigus, jų uolumą, pasišventimą, kilnius darbus ir jų tarpe liaudišku pamaldumu ir meile švytinčią A. Papučką, apie 1997 metais išleistą taip pat svėdasiškio, kun. Stepono Galvydžio parašytą biografinę apybraižą, knygą, kuri, matyt, palietė ne vieną širdį, sustiprino renkantis teisingą gyvenimo kelią, gal net paskatino kunigystei, juk ir šiandienos Lietuvai ypatingai trūksta dvasinių vadovų, tokių kaip kun. Aleksandras.

Rimantas Banys pasakojo iš motinos girdėtų atsiminimų - A. Papučkos vaikystės nutikimų. Koncerte dainavo svėdasiškės gimnazistės Toma Matulevičiūtė ir Aušrinė Nėniškytė bei jau ir pamaldose giedojusi Vilniaus karininkų ramovės choro „Aidas“ grupė, padainavusi įvairių populiarių dainų, net operų arijų ir specialiai šiai dienai sukurtą dainą apie Svėdasus ir kun. A. Papučką. „Svėdasai, Svėdasai skamba varpo garsai/ Kraštas čia nuostabus, čia laimingas žmogus...“

Iškilminga vakarienė vyko Butėnuose, renginio rėmėjų Rūtos ir Petro Baronų kaimo turizmo sodyboje Barono vila. Pasivaišinta, pabendrauta, padainuota, prisiminta ir Butėnų kaimo bei Baronų giminės istorija.

Kun. Aleksandras Papučka grojo įvairiais instrumentais ir net egzotišku koncertiniu pjūklu. Tomis melodijomis susižavėjo, jas užrašė ir muzikantą nufotografavo 1971 metais į Kupreliškį užklydęs žymus tautosakininkas Jurgis Dovydaitis.

Svėdasų kultūros namų scenoje pakiliai skambėjo choro „Aidas“ vyrų balsai.

Autoriaus nuotr.

užjaučia

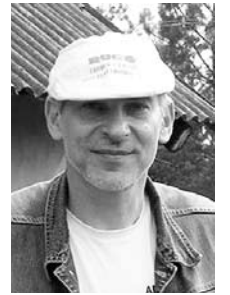
Šalti ir tylūs kapai amžiams priglaudė mylimą brolių.

Nuoširdžiai užjaučiame Vidą BIKELĮ.

Šiaučiuliai, Bernatoniai, Šertvyčiai

kampas

Apie darbą

Linas BITVINSKAS

Sakoma, kad laimė ne piniguose, bet jų kiekyje. Gal ir taip, kas nenorėtų geriau gyventi? Dažnai pasvajojame, ką darytume, jei turėtume daug pinigų, sakykim, milijoną. Turbūt ne vienas pirmiausiai svarstytų mesti darbą. O štai 21 metų norvegas Gustav Magnar Witzøe demonstruoja visai kitokį mąstymą. Beje, jis net ne milijonierius, jis - milijardierius, tačiau dirba žuvų fermoje ir nežada mesti šio darbo.

Dar 2006 metais jis gavo palikimą iš savo tėvo Gustav Witzøe, kuris įkūrė „Salmar“ kompaniją, pramoniniu būdu auginančią žuvis. Jo tėvas toliau tvarko kompanijos reikalus, tačiau jaunuoliui priklauso nemaža dalis kompanijos, jo palikimas vertinamas 7-8 milijardais kronų.

Jis ką tik baigė mokyklą Tronheime ir dirba „Salmar“ kompanijos laivuose žuvų šeriku. Jaunuolis nežada mesti darbo ir kol kas net negalvoja kažkur toliau studijuoti. „Aš - žuvų augintojas, o mano darbas - šerti žuvis. Tai man labai patinka. Planuoju čia praleisti vasarą, o ką darysiu toliau - nežinau“, - teigė jaunas milijardierius žiniasklaidai.

Beje, skandinavai garsėja tradiciniu požiūriu į turta ir jo teikiamas privilegijas. Sakykim, garsiosios „Ikea“ įkūrėjas į darbą pradėjo važinėti visuomeniniu transportu, kai sulaukė ribos, kai už bilietą gaudavo nuolaidą, neseniai kitas norvegas milijardierius perdavė visą savo palikimą fondui, kuris rūpinsis švietimu, aiškindamas, kad turi dviratį, valgo mažai, jam pajamų užteks ir taip. Kitaip sakant, mūsų akimis žiūrint, jie keistoki. Tačiau gal mes keistoki, kai svajojame nedirbti, o nedirbančius žmones laikome apsuksuoliais ir laimės kūdikiams? Sako, kad išbandymą skurdu pakelti yra lengviau, negu išbandymą turta. Kas iš mūsų nėra praradęs draugų, kurie ne žuvo avarijose, ne išvažiavo kur nors, bet ėmė ir praturtėjo? Taigi, Biblija ne veltui moko: „Tenkinkitės mažu“.

NEŠAME PASAULĮ Į JŪSŲ NAMUS

PRENUMERUOKITE SPAUDĄ LIETUVOS PAŠTE.

Daugiau informacijos teiraukitės laiškininko, Lietuvos pašto ar PayPost skyriuose, tel. 8 700 55 400 ir www.prenumeruok.lt

vardadieniai

šiandien

Julijona, Romualdas, Dovilas, Ramunė, Deodatas, Romas.

birželio 20 d.

Florentina, Silverijus, Žadvainas, Žintautė, Nandas.

mėnulis

birželio 19 d. - pilnatis.
birželio 20 d. - delčia.

komentaras anyksta.lt

„tremtinė“:

„Aš balsuosiu už Obelevičių ir jo komandą. Jie labai darniai dirba su socialdemokratais, nors vienas jų lyderių yra KGB kapitonas. Svarbiausia – suprasti ir atleisti.“

mįslė

„Stovi baslys, tame baslyje daug laiptelių, tuose laipteliuose muzikantai griežia?“

Antradienio mįslės: „Du skerdžiai milijonus avių gano?“ teisingas atsakymas – akys knyga skaito.

receptas

Abrikosinis varškės apkepas - pyragas

Ingredientai:

**450 gramų varškės,
4 valgomieji šaukštai cukraus,
0,5 stiklinės pieno,
2 kiaušiniai,
70 gramų sviesto,
3 valgomieji šaukštai miltų,
10 konservuotų abrikosų,
1 arbatinis šaukštelis kepimo miltelių.**

Gaminimo eiga:

Varškę sutrinti su cukrumi, supilti pienu, tirpintą sviestą, įmušti kiaušinius ir išmaišyti. Tada suberti kepimo miltelius su miltais ir vėl išmaišyti. Į riebalais pateptą skardą sudėti pusę apkepo tešlos, tada dėti abrikosų puseles ir likusią tešlą. Pyragą kepti 40 - 50 minučių 180°C temperatūros orkaitėje. Pyragą palikti atvėsti 15 minučių, o tada išversti iš kepimo formos.

oras

+19

+10

Gyventojai užia kaip bičių avilys

Pasibaigė šildymo sezonas. Už gegužės mėnesį mokėjome tik už gyvatuką ir karštą vandenį. Tikėjome atsipūsti. Pagrindinė akcininkė Anykščių savivaldybė ir jos paskirta UAB „Anykščių šiluma“ atsipalaiduoti neleidžia.

Vilniuje už gyvatuką 2014

metų gegužės mėnesį mokėjo 32,23 Lt, Anykščiuose - 64,34 Lt + priežiūros mokestį 4,19 Lt + už skaitiklio nuotolinį nuskaitymą 3,39 Lt. Iš viso 71,92 Lt. Palyginus su Vilniumi, Anykščiuose už karšto vandens ruošimą mokėjome 2,23 karto daugiau. Man asmeni-

kai 1 litras karšto vandens kainavo 0,47 Lt.

Gyventojai užia kaip bičių avilys. Galiu patikinti, kad visi savivaldybės langai sveiki. Įdomu už ką atlyginimus gauna Kainų nustatymo komisija?

Marijona FERGIZIENĖ

Mes patys kalti, kad esam anykštėnai ir gyvenam Anykščiuos

Aš sena, vieniša, neigali, gyvenu prie pat „Maxima“. Gaunu 700 Lt neįgalumo pensiją ir tokie monstrai iš vargšės, ne manęs vienos, iš daugelio prispaudę koją plėšia pinigėlius.

1-as monstras - UAB „Anykščių šiluma“. Žiemą mokėjau, ačiū „didelei“ valdžios malonei, su kompensacija 150 Lt. Vasarą galvoju atsipūsiu, nusipirksiu uogelių, nenukainuoto maistelio. Ne, gavau sąskaitą nustėrau - šilto vandens baisiai taupant suaudota tik už 150 Lt, o „gerosios“, rūpestingosios valdžios dėka kompensuota 16 litų. Kaip taip gali būti?

2-as monstras - UAB „Anykščių komunalinis ūkis“. Esu neigali bobutė, neturiu pažįstamų santechnikų,

atsiprašau ponų iš UAB „Anykščių komunalinis ūkis“. Sąskaitą štai kokią gavau. Darbo - už 13 Lt, o ponams iš paprasto telefono skambinau 2 kartus ir už tai sumokėjau 7,56 Lt. Gal jų telefonas japoniškas, o ranka užrašanti - auksinė. O kokių transportu pas mane važiuo 1,5 km? Lėktuvu? 16,29 Lt. Keista. Mano stipresnė kaimynė „tačka“ būt atvežus. Ir štai priedas prie administracinių išlaidų 7,7 Lt (nežinia ką ir kiek jų ten administruoja), prie eksploatacinių 10 Lt šiukšlės - už viską mokėti 63 Lt.

Kam gaudyti smulkus plėšikus, mokėti už brangų benzina - va jie. Nesupranta Anykščių varguomenė, ką daro ponai už stiklinių durų. Ar tik

kovoja su tariamais baubais iš redakcijos, kurie aprašo žmonelių bėdas. Ar sprendžia globalias problemas kaip sutilpti į triaukštį, kad neskiltų sienos nuo valdininkų gausos. O gal aptvert sieną iš lauko ir padaryt nepriklausomą savivaldybės respubliką? Kad šiukštu žmogelis net ir į kiemą bijotų įeiti. Kiek kontrolierių sėdi su menkom kelių tūkstančių algom. Žinau, kad sprendžia galvosūkius, kaip dar padidint mokestėlius, kad daugiau nusizėmusių žmogelių prašytų jų malonės pridurti pinigėlių duonai.

Pagarbiai,

Invalidė Ona, Anykščių centras

Faktai neatitinka tikrovės

Neseniai į mano rankas pateko Broniaus Pilkausko knyga „Mane žudė broliai lietuviai“, kurioje įrašytas ir mano brolis Vladas Arlauskas, Ignacijaus, žuvęs 1944 m., gruodžio 16 d. Viešintų vls. Čiunkių kaime. Deja, knygoje pateiktas faktas apie mano brolio žūtį neatitinka tikrovės. Mano brolis Vladas Arlauskas žuvo ne nuo brolių lietuvių (partizanų), o nuo NKVD kareivių. Apie tai byloja ir įrašas Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro išleistoje knygoje „Lietuvos gyventojų genocidas“, II tomas (A-J), 1944-1947 m., 1998, p.83: „Arlauskas Vladas, Ignacijaus, g. 1928 m., gyv. Čiunkių k., Anykščių r. nužudytas NKVD kareivių (stribų) 1944 12 16 Čiunkių k.

Anykščių r.“

Du kareiviai užėjo į trobą ir mano brolių Vladą nušovė tėvo akyse. Po to, išėję į kiemą, uždegė klojimą. Atsitiktinai liko gyvas tėtis. Broliui tuo metu ėjo 17-ti metai. Gal iš išvaizdos ir atrodė tinkamas tarnauti sovietų armijoje, bet dokumentų niekas netikrino.

Tai buvo siaubinga diena, kai aplinkui buvo sudeginti kaimynų Mykolo Bagdono ir Kazio Petniūno sodybos, o kitų gyventojų sodybose - klojimais su pašarais. Kiek prisimenu, tėvai pasakojo, kad tą dieną buvo septyni ar devyni gaisrai. Kareiviai ėjo per kaimą ir iš eilės padeginėjo pastatus. Apie tai rašė ir Antanas Šimėnas 1994 m. gruodžio 17 d. „Valstiečių laikraestyje“ išspausdintame straipsnyje „1944-iejį

šiuropios Šv. Kalėdų išvakarės“. Taip pat apie šį įvykį buvo rašoma ir rajono laikraštyje „Anykšta“.

Broniaus Pilkausko knygoje „Mane žudė broliai lietuviai“ skelbiama labai daug pavardžių, bet kartu kyla klausimų dėl informacijos tikslumo. Rašant apie istorinius įvykius reikėtų geriau patikrinti faktus. Norėtusi, kad atsiliptų ir daugiau žmonių, žinančių apie knygoje išvardintus nužudytuosius ir ar tikrai visi jie žuvo nuo brolių lietuvių rankos. Nederėtų drabstyti purvais Lietuvos partizanų, o atėjūnus ir stribus vadinti broliais.

Pagarbiai,

Zofija ARLAUSKAITĖ - JUOZAPAITIENĖ

Savo nuomonę išsakykite paskambinę į „Anykštą“:

(8-381) 5-82-46, (8-381) 5-94-84, (8-381) 5-91-86.

anekdotai

***

- Man atrodo, kad tu ne ant to piršto nešioji vestuvinį žiedą.
- Aš vedžiau ne tą moterį.

***

Vaikinas klausia merginos:
- Ar aš pirmas vyras, kurį tu įsimylėjai?
- Be abejo, kodėl jūs visi klausinėjat to paties?

***

Girtuoklis išsvirduliuoja iš baro, apsidairo, prieina prie kito girtuoklio ir klausia:
- Kas ten šviečia danguje? Saulė ar Mėnulis?
- Oi, nežinau, aš ir pats ne vietinis.

***

Kalbasi dvi biuro darbuotojos. Viena giriasi, kad gali bet kada gauti laisvą dieną. Antroji netiki, todėl pirmoji nusprendžia viską parodyti ir nagais įsikabina į lubas. Atėjęs viršininkas nustemba ir klausia, kodėl darbuotoja taip daro.
- Aš lemputė, - skubiai atsako ši.

- Jums nuo darbo visai stogas pavažiavo. Eikit namo ir pailsėkit dienele, - atsako vadovas.

Pirmoji patenkinta eina iš biuro, paskui ją seka ir antroji darbuotoja.

- O jūs kur einate? - piktinasi viršininkas.

-Aš juk negaliu dirbti tamsoje.

***

Armėnų radijo klausia: - Kas yra komunizmas?
Armėnų radijas atsako:- Tai ilgas ir skausmingas kelias į kapitalizmą.

***

Senstelėjusi gramatikos mokytoja vaikams aiškina apie laikus.
- Tarkime, aš sakau „Esu labai graži“.
Marija, koks tai laikas?
- Akivaizdu, kad būtasis...

ANYKŠTA negražina gyvenimo - tiesiai ir apie viską!

Užsisakykite „Anykštą“ II - ajam pusmečiui

3 mėn. 6 mėn.

Paštų skyriuose, PayPost

„Anykšta“	67,44 (74,64)	127 (149,28)
„Anykšta“ 1 ir 2 gr. neįgaliesiems ir pensininkams	58,56	109,45
„Anykšta“ šeštadieniais	25,62	51,24

Atsiimant „Anykštos“ redakcijoje (Vilniaus g. 29, Anykščiai):

„Anykšta“	46,41	87,75
„Anykšta“ 1 ir 2 gr. neįgaliesiems ir pensininkams	39,27	70,20
„Anykšta“ šeštadieniais	21,06	42,12

Atsiimant „Žiburio“, „Pušyno“ ir Gedimino g. 32 parduotuvėse:

„Anykšta“	48,87	94,74
„Anykšta“ 1 ir 2 gr. neįgaliesiems ir pensininkams	40,08	77,16
„Anykšta“ šeštadieniais	22,50	45,00

Skliausteliuose pateikiamos prenumeratos kainos įmonėms.

Žurnalą „Aukštaitišką formatą“ gaus prenumeratoriai, užsisakę visos savaitės „Anykštą“ ne trumpesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui.

Elektroninė ANYKŠTA prenumerata - perpus pigesnė. 1 mėn. - 10 Lt.

Prenumeruokite tinklalapyje

www.anyksta.lt ir www.prenumerata.lt UAB Anykštos redakcijoje (Vilniaus g. 29), pašto skyriuose, PayPost kioskuose

Telefonai pasiteiravimui: (8-381) 5-80-24 bei (8-381) 5-94-58.